

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆ Ὀκτωήχου ς' καὶ τὰ ἐπόμενα Προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος β' Ποίσις εὐφημιῶν ἄσμασιν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ποίσις εὐφημιῶν ἄσμασιν, ἀνυμνήσωμεν τὸν Ἱεράρχην, τῆς θεολογίας τὴν σάλπιγγα τὸ πυρίπνουν στόμα τῆς χάριτος, τὸ σεπτὸν τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, τὸν στῦλον τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀκράδαντον τὸ μέγα, τῆς Οἰκουμένης ἀγαλλίαμα, τὸν ποταμὸν τῆς σοφίας τοῦ φωτὸς τὸν λύχνον, τὸν ἀστέρα τὸν φαινὸν τὸν τὴν Κτίσιν καταλαμπρύνοντα. (Δίς)

Ποίσις ὑμνωδιῶν ἄνθεσιν, στεφανώσωμεν τὸν Ἱεράρχην, τὸν τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον καὶ τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, τὸν θερμὸν τῆς Πίστεως προστάτην τὸν μέγαν καθηγεμόνα καὶ διδάσκαλον, τὴν λύραν τὴν παναρμόνιον τοῦ Πνεύματος τὴν χρυσαυγίζουσαν γλῶσσαν, τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, ἰαμάτωννάματα πιστοῖς τὸν μέγαν καὶ ἀξιόγαστον Γρηγόριον.

Ποίσις οἱ γηγενεῖς χεῖλεσιν εὐφημήσωμεν τὸν Ἱεράρχην, τὸν τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον τοῦ φωτὸς τοῦ θείου τὸν κήρυκα, τὸν οὐρανομύστην τῆς Τριάδος, τὸ μέγα τῶν μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα τὸν πράξει, καὶ θεωρία διαλάμποντα Θεσσαλονίκης τὸ κλέος συμπολίτην ἔχοντα μυροβλύτην ἐν οὐρανοῖς, τὸν θεῖον καὶ ὑπερθαύμαστον Δημήτριον.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ὅσπερ τρισμάκαρ, ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητῆς ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων, αὐτὸς καὶ νῦν Πατὴρ ἡμῶν θεοφόρε Γρηγόριε, αἰτησαί πρεσβείαις σου δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον τὸ τῆς Ὀκτωήχου

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ὡσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηχοῦσα τὰς τῶν ραθύμων ψυχὰς διανίστησι, καὶ θεοφθόγοις λόγοις σου κλίμαξ εὐρίσκεται, τοὺς ἐκ γῆς πρὸς Θεὸν ἀναφέρουσα· διὸ Γρηγόριε, Θετταλίας τὸ θαῦμα, μὴ παύσῃ πρεσβεῦων Χριστῷ φωτισθῆναι τῷ θεῷ φωτὶ τοὺς τιμῶντάς σε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ἀνύμφευτε Παρθένε ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἢ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον

Ἦχος πλ. δ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁρθοδοξίας ὁ φωστὴρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδάσκαλε, τῶν μοναστῶν ἢ καλλονῆ, τῶν θεολόγων ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος· Γρηγόριε θαυματουργὲ Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα κήρυξ τῆς χάριτος· ἰκέτευε διὰ παντός, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ Θεοτόκε Παρθένε... ἐκ τρίτου

καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΠΡΩΪ
Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τό, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὴν Ἐξαήμερον, τὰ Εὐλογητάρια οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου, τό, Πᾶσα πνοή, καὶ τὸ Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, καὶ μετὰ τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὸν Ν' ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος, ὅλον ἐσπιλωμένον. Ἄλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρρον εὐσπλάγχῳ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὁ αὐτὸς

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε· αἰσχροῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἁμαρτίας, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐκδαπανήσας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαι με πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. Ἐλέησόν με Ὁ Θεός...

Ἦχος πλ. β'

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν ὁ τάλας τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς Κρίσεως, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου ὡς ὁ Δαυὶδ βοᾷ σοι· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος ὁ Σταυροαναστάσιμος, καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς η' καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου

ᾠδὴ α' Ἦχος δ'

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου [TO AKOYTE](#)

Ῥητόρων οἱ ἔνθεοι καὶ θεολόγων οἱ πρόκριτοι καὶ γλωσσαι θεόφθογοι, δεῦτε συνέλθετε εἰς ἐνότητα ὑμνῆσαι κατ' ἀξίαν τὸν πνευματορρήτορα θεῖον Γρηγόριον.

Ὁ στῦλος τῆς Πίστεως τῆς Ἐκκλησίας ὁ πρόμαχος, ὁ μέγας Γρηγόριος, ἀνευφημείσθω μοι, ὁ πανάριστος ποιμὴν Θεσσαλονίκης, ὁ κόσμος τοῦ τάγματος Ἱεραρχῶν ἀληθῶς.

Ἐκ βρέφους ἐπόθησας, κρείττονα βίον καὶ τέλειον Πάτερ ἐκ νεότητος, ἔστερξας φρόνημα καὶ ὁμότροπος καὶ σύμφρων ἀνεδείχθης, τοῦ συνωνυμοῦντός σοι, θεῖε Γρηγόριε.

Θεοτοκίον

Γενοῦ μοι Πανάμωμε, ζωῆς ὁδὸς ὀδηγοῦσά με, πρὸς θεῖα σκηνώματα· ἀπεπλανήθην γὰρ καὶ πρὸς βάραθρα κακίας ὀλισθαίνω, ἐξ ὧν με ἀνάγαγε τῆ μεσιτεία σου.

Καταβασία [TO AKOYTE](#)

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῆ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα».

ᾠδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε [TO AKOYTE](#)

Τὰ ρεῖθρα τῶν θεῖων διδασκῶν σου φυλάττοντες πᾶσαν μηχανὴν τῶν κακοδόξων φεύγομεν, καὶ πάσας ἐκκρουόμεθα, σοῖς ἱεροῖς συγγράμμασι, φάλαγγας τούτων Γρηγόριε.

Σοφίας μωρὰς τῶν κακοδόξων, διέλυσας Μάκαρ τοῦ Θεοῦ, σοφίαν ἐνυπόστατον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου δι' ἧς μετ' ἡχοῦ ἔθραυσας, τὰ σαθρὰ τούτων φρυγάματα.

Νεκρώσας σαρκὸς τῆς φθειρομένης πᾶσαν ἠδυπάθειαν σοφὴ ἀσκητικῶς ἐζώωσας ψυχῆς σου τὰ

κινήματα και ταύτην θεῖον ὄργανον, θεολογίας ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον

Ἐν γνώσει φρενῶν καὶ προαιρέσει αἰσχρὰν τε καὶ ἄσωτον ζωὴν, ἐπιμελῶς ἠγάπησα, ἀλλὰ στοργῇ τῇ τοῦ Τόκου σου Παρθένε Θεονύμφευτε, δῆσόν με θεία πρεσβεία σου.

Καταβασία [TO AKOYTE](#)

«Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θεία δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.»

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε [TO AKOYTE](#)

Τὴν πλάνην κατέφλεξας, τῶν κακοδόξων Σοφὲ τὴν πίστιν ἐτράνωσας, τῶν ὀρθοδόξων καλῶς, καὶ κόσμον ἐφώτισας· ὅθεν τροπαιοφόρος νικητὴς ἀνεδείχθης, στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθὴς Ἱεράρχης, πρεσβέυων μὴ ἐλλίπης Χριστῷ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δόξα... Τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ Κυρία Πανάμωμε, σβέσον τὰς περιστάσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλων πράϋνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Ἄχραντε κατὰ τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν [TO AKOYTE](#)

Ἀνοίξας τὸ στόμα σου Πάτερ σοφὲ τοῦ Θεοῦ σοφίαν ἐκήρυξας, ἦν ἐμελέτας ἐν καρδίᾳ σου αἰεὶ, καὶ Βαρλαάμ τὸν μάταιον ἄφρονα καὶ ἄνουν ἀπέδειξας.

Ἐδυσ ὁ γλυκύτατος ἐπὶ τὴν γῆν Ἥλιος τῷ νόμῳ τῆς φύσεως, ἀνατελεῖς δέ, τῷ πρῶτῳ σὺν τῷ Χριστῷ, Ἥλιος ὁ ἀνέσπερος πάντας ἐποπτεύων πρεσβείαις σου.

Ἐδειξεν ἡ χάρις σε Μάκαρ Θεοῦ καύχημα καὶ στήριγμα μέγιστον, τῶν Ὄρθοδόξων καὶ Ποιμένα ἀγαθόν, καὶ θεολόγον δεῦτερον, καὶ τῆς ποιμνῆς ἄγρυπνον φύλακα.

Θεοτοκίον

Ἵτά μοι διάνοιζον τὰ τῆς ψυχῆς, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ ἡ γεννήσασα τὸν πρὶν τὰ ὄτα, διανοίξαντα κωφοῦ, καὶ θείου ἐνωτίζεσθαι λόγους, καὶ πληροῦν καταξίωσον.

Καταβασία [TO AKOYTE](#)

«Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

ᾠδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα [TO AKOYTE](#)

Δρεπάνη τῶν λόγων σου, καὶ ἱεροῖς συγγράμμασιν ἔτεμες αἰρέσεις ἀκανθώδεις, καὶ ζιζανίων νόθα βλαστήματα, τῆς Ὄρθοδοξίας δ' εὐσεβῆ κατεβάλου σπέρματα, Ἱεράρχα Γρηγόριε.

Οἱ λόγοι σου Πάνσοφε καὶ τὰ σεπτὰ συγγράμματα, δρόσος οὐρανία μέλι πέτρας ἄρτος Ἀγγέλων τοῖς ἐντυγχάνουσι, νέκταρ ἀμβροσία γλυκασμός, ἥδυσμα Γρηγόριε καὶ πηγὴ ζῶντος ὕδατος.

Κοινόν σε Διδάσκαλον, γνωρίζει γῆ καὶ θάλασσα στήλην ἱερὰν Ὄρθοδοξίας καὶ ὀπλοθήκην θείων δογμάτων σεπτῆν, σοφὸν θεολόγον ἱερόν, σύσκηνον συμμετοχὸν Ἀποστόλων ὁμότροπον.

Θεοτοκίον

Ῥεῖθροις κατανύξεως, τοὺς ρύπους τῆς καρδίας μου, ἄχραντε ἀπόπλυνον Παρθένε καὶ μετανοίας τρόπους μοι δώρησαι, σαῖς πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν ἱεραῖς δεήσεσιν, ὃν ἀρρήτως ἐγέννησας.

Καταβασία [TO AKOYTE](#)

«Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεία δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.»

ᾠδὴ ς'

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον [TO AKOYTE](#)

Ἐρράγη μάταιον φρύαγμα καὶ γλῶσσα Βαρλαάμ τοῦ παράφρονος, λόγους καὶ δόγμασι, καὶ διανοίας ὀξύτητι τοῦ σοφοῦ Βασιλέως καὶ σοῦ Γρηγόριε.

Τὴν θεῖαν λύραν τοῦ Πνεύματος τὴν σάλπιγγα τρανῶς τὴν κηρύξασαν, Θεοῦ μυστήρια Θεσσαλονίκης τὸν Πρόεδρον, τὴν θεολόγον γλῶσσαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Λαοῦ ποτὲ προηγούμενος ὡς στῦλος τοῦ πυρὸς τοὺς τῆς Πίστεως ἐχθροὺς κατέφλεξας, τῶν δὲ πιστῶν τὰ συστήματα, ἐφώτισας θεόφρον Πάτερ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον

Γενοῦ μοι πάναγνε Δέσποινα γαλήνη καὶ λιμὴν παρακλήσεως, διαβιβάζουσα πρὸς θεῖον ὄρμον ἀκύμαντον τὴν ζάλην τῶν παθῶν μου, καταπραύνουσα.

Καταβασία [TO AKOYTE](#)

«Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες».

Κοντάκιον

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ [TO AKOYTE](#)

Τὸ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον, θεολογίας τὴν λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε θεωροῦμεν. Ἄλλ' ὡς νοῦς Νοῖ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὀδήγησον, ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος

Πρὸς τὸ «Ἄγγελος πρωτοστάτης»

Ἄγγελος ἀνεφάνης ἐπὶ γῆς τῶν ἀρρήτων, τὰ θεῖα τοῖς βροτοῖς ἐξαγγέλλων· ταῖς γὰρ τῶν Ἀσωμάτων φωναῖς ἀνθρωπίνῳ νοῖ τε καὶ σαρκὶ χρώμενος, ἐξέστησας ἡμᾶς, καὶ βοᾷν σοι Θεοροῦμεν, ἐπεισας ταῦτα·

Χαῖρε δι' οὗ τὸ σκότος ἠλάθη, χαῖρε, δι' οὗ τὸ φῶς ἀντεισῆλθε.

Χαῖρε τῆς ἀκτίστου Θεότητος Ἄγγελε, χαῖρε τῆς κτιστῆς καὶ μωρᾶς ὄντως ἔλεγε.

Χαῖρε, ὕψος ἀνεπίβατον, τὴν Θεοῦ φύσιν εἰπών, χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, τὴν ἐνέργειαν εἰπών.

Χαῖρε ὅτι τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καλῶς εἶπας, χαῖρε, ὅτι τὰς δόξας τῶν κακούργων ἐξεῖπας.

Χαῖρε, φωστήρ ὁ δείξας τὸν ἥλιον, χαῖρε κρατὴρ τοῦ νέκταρος πάροχε.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ ἀλήθεια λάμπει, χαῖρε, δι' οὗ ἐσκοτίσθη τὸ ψεῦδος.

Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Συναξάριον

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακὴ δευτέρα τῶν Νηστειῶν, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

Στίχοι

Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως μέγαν,

Πηγὴ φάους ἄδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει [TO AKOYTE](#)

Οἱ τοῖς λόγοις ὀμιλοῦντες καὶ συγγράμμασι, τοῖς σοῖς Γρηγόριε, γνῶσιν μουῦνται Θεοῦ καὶ ἔμπλεοι δείκνυνται σοφίας πνευματικῆς, καὶ τὴν ἄκτιστον χάριν καὶ τὴν ἐνέργειαν, τοῦ Θεοῦ θεολογοῦσι.

Τὴν ῥομφαίαν καὶ τὰ τόξα κακοδόξων τε, ὅλως συνέτριψας καὶ τὴν ὄφρυν Βαρλαάμ, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν αἰρετικῶν ὡς ἰστόν, διεσκόρπισας, οἶά περ λίθος μέγιστος τῆς ἀράχνης Ἱεράρχα.

Ἐσφραγίσθη σου τοῖς λόγοις καὶ τοῖς δόγμασι, καὶ τοῖς συγγράμμασιν, ἡ Πίστις τῶν εὐσεβῶν καὶ

θράσος αίρέσεως ἔστη Γρηγόριε καὶ ἀναίρεσις Ὁρθοδοξίας πέπανται, καὶ ἰσχὺς τῶν κακοδόξων.

Θεοτοκίον

Ἰαμάτων σε πηγὴν οἱ ξηραινόμενοι, παθῶν νοσήμασι γινώσκοντες ἀληθῶς ἀντλοῦμεν σωτήρια, καὶ θεῖανάματα, καὶ κραυγάζομεν· Εὐλογημένος, Πάναγνε ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

ᾠδὴ η'

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Παρίστασαι νῦν τοῖς θεολόγοις τῷ θρόνῳ τοῦ Πανοικτίρμονος ὡς ὅμοιος τούτοις καὶ ὁμότροπος πάνσοφε Γρηγόριε Θεσσαλονίκης πρόεδρε, Ἱεραρχῶν καλλονή, λαμπρῶς ἠγλαῖσμένος τῇ δόξῃ, τῆς Ἱεραρχίας Θεῶ καὶ νῦν λατρευῶν.

Εἰδὼς σου τὸ καθαρὸν τῆς διανοίας Θεὸς καὶ πρὸ τῆς γαστρὸς καὶ πρὸ συλλήψεως τῷ πιστῷ λελάληκε θεῖῳ Βασιλεῖ τρανῶς, τῆς Ἐκκλησίας ἅμαχον, εἶναί σε πρόμαχον· διὸ κανονικῇ ἀσφαλείᾳ, μύρῳ ἐσφραγίσθης, τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Ἡττᾶται τρανῶς καὶ κινδυνεύει, τὸ ἄθροισμα τοῦ Πολυκινδύνου τῇ παλάμῃ σου καὶ σοφοῖς σου ῥήμασιν ἔνδοξε Γρηγόριε, Θεσσαλονίκης Πρόεδρε καὶ ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐξέλιπε σαθρὰ συμμορία σοῦ τῇ βροντοφώνῳ, καὶ θεολόγῳ γλώσση.

Θεοτοκίον

Λόγος Θεοῦ ἐν σοὶ Παρθένε, βροτῶν τὴν συγκεχωσμένην τοῖς παθήμασι, φύσιν ἀνεμόρφωσεν ἄκρα ἀγαθότητι καὶ ὄλην ἀνεκαίνισε καὶ καθηγίασε· διὸ οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, σὲ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

ᾠδὴ θ'

Ἄπας γηγενῆς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐσοπτρον Θεοῦ, ἐγένου Γρηγόριε· τὸ κατ' εἰκόνα γὰρ ἄσπιλον ἐτήρησας νοῦν δ' ἠγεμόνα, κατὰ παθῶν σαρκικῶν ἀνδρικῶς ἐνστησάμενος, τὸ καθομοίωσιν, ἀνελάβου· ὅθεν οἶκος γέγονας τῆς ἀγίας Τριάδος λαμπρότατος.

Ἄναξ εὐσεβῆς, ὑπόπτερον δείκνυσιν ἀεροβάτην σε, τούτῳ συμμαχήσαντα, ὡς ὄλον ἔμπλεων, θείου Πνεύματος, κατὰ τοῦ ματαιόφρονος καὶ μανικοῦ Βαρλαάμ τοῦ λαλοῦντος εἰς τὸ ὕψος ἄδικα, τοῦ Θεοῦ ὄν ἐνδίκως ἐνίκησας.

Ὅλος γεγωνὸς σοφίας τῆς κρείττονος ἔμπλεως ἔνδοξε φῶς τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, Ὁρθοδοξίας πηγάσας δόγματα· φιλία γὰρ ἀμείνωνος, φιλοσοφίας σοφὸν θεῖον φόβον, ἐν γαστρὶ συνέλαβες καὶ τοῦ Πνεύματος λόγους γεγέννηκας.

Θεοτοκίον

Ἦμνον σοὶ πιστοὶ συμφώνως προσφέρομεν εὐχαριστίας· σὺ γὰρ, τὴν ἀρχαίαν ἔλυσας, ἡμῶν κατάραν Θεογεννήτρια, καὶ εὐλογίαν ἅπαντες, θεῖαν καρπούμεθα σωτηρίαν φωτισμὸν καὶ ἔλεος, διὰ σοῦ καὶ χαρὰν τὴν αἰώνιον.

Καταβασία [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, ἀύλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή ἀειπάρθενε».

Ἐξαποστειλάριον

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Χαίρε Πατέρων καύχημα θεολόγων τὸ στόμα, τῆς ἡσυχίας σκῆνωμα, τῆς σοφίας ὁ οἶκος, τῶν Διδασκάλων ἀκρότης πέλαγος τὸ τοῦ λόγου, πράξεως χαῖρε ὄργανον θεωρίας ἀκρότης θεραπευτά, καὶ τῶν νόσων τῶν ἀνθρωπίνων, Πνεύματος χαῖρε τέμενος καὶ θανὼν καὶ ζῶν Πάτερ.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον

Δέσποινα πάντων Ἄνασσα, πρόφθασον ἐν κινδύνοις πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι πάρεσο ἐν ἀνάγκαις τῆς τελευταίας ἡμέρας μὴ Σατὰν ἡμᾶς λάβῃ, μὴ Ἄδης μὴ ἀπώλεια, Βήματι τοῦ Υἱοῦ σου τῷ φοβερῷ, ἀνευθύνους ἅπαντας παραστῆναι, ὃ Θεομητορ Δέσποινα ποιήσον σαῖς πρεσβείαις.

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ἰστῶμεν Στίχους η' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε' καὶ τὰ ἐπόμενα τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὴν μακαρίαν ἐν Κόσμῳ ζῶν διήνυσας, καὶ νῦν τῶν μακαρίων συνευφραίνῃ τοῖς δήμοις, καὶ γῆν τὴν τῶν πραέων, ὡς πρᾶος οἰκεῖς Ἱεράρχα Γρηγόριε, χάριν θαυμάτων πλουτεῖς δὲ παρὰ Θεοῦ ἦν παρέχεις τοῖς τιμῶσί σε.

Στίχ. Στόμα Δικαίου μελετήσῃ σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.

Ὁρθοδοξίας τὰ δόγματα κατεφύτευσας, κακοδοξίας Μάκαρ ἐκτεμῶν τὰς ἀκάνθας, καὶ Πίστεως τὸν σπόρον πληθύνσας καλῶς, τῇ ἐπομβρία τῶν λόγων σου, ἑκατοστεύοντα στάχυν ὡς πρακτικὸς γεωργὸς Θεῷ προσήνεγκας.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὴν τοῦ ἀμέμπτου σου βίου Μάκαρ λαμπρότητα, ἐθαύμασαν, Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων οἱ δήμοι, καὶ γὰρ τῇ προαιρέσει, στερρὸς ἀθλητῆς, καὶ ἀσκητῆς ἀναδέδειξαι, καὶ Ἱεράρχης καὶ ἄξιος λειτουργός, τοῦ Θεοῦ καὶ φίλος γνήσιος.

Δόξα...

Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου

Ἦχος πλ. β'

Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων πορευομένοις φῶς ἀνέτειλας Χριστέ, τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὴν εὐσημον ἡμέραν τοῦ Πάθους σου δεῖξον ἡμῖν, ἵνα βοῶμέν σοι· Ἀνάστα ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἵπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρνα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐξωποιοῦθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, ἡ ζ' Ὤδη.

Ὁ Ἀπόστολος

Προκείμενον Ἦχος πλ. α'

Σὺ Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ Α', 10-Β', 1-3)

Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις

αὐτοὺς καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου, οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν. Διὰ τοῦτο δεῖ, περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθείσι, μήποτε παραρρῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. α'

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ...

Κοινωνικόν

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλούϊα.

καὶ

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούϊα.